

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného JUDr. Josefem Zubkem, advokátem se sídlem Třinec, 1. máje 398, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2017,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 21.4.2017 se žalobce domáhal zrušení odstavce 2. rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2017, č. j. X, jímž byly jeho námitky zamítnuty a usnesení České správy sociálního zabezpečení č. j. USN-13.12.2016-428/X ze dne 13.12.2016 bylo potvrzeno. Žalobce konstatoval, že v uvedeném usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žádosti o úpravu starobního důchodu ze dne 31.10.2016 se závěrem, že nebyly prokázány nové skutečnosti rozhodné pro nárok a výši starobního důchodu přiznaného rozhodnutím žalované ze dne 5.9.2012. Žalobce namítal, že nahlédnutím do jeho žádosti ze dne 31.10.2016 lze seznat, že v ní uvádí takové skutečnosti, které jsou zcela evidentně skutečnostmi rozhodnými pro nárok na výši starobního důchodu. Žalovaná se důvodností a opodstatněností, čili právní

relevancí těchto skutečností nezabývala a její rozhodnutí ze dne 10.4.2017 je v bodě druhém proto nepřezkoumatelné, a tudíž nezákonné.

Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby.

Předně konstatovala, že 23.9.2011 žalobce požádal o starobní důchod s datem přiznání od 1.1.2012. Starobní důchod byl žalobci přiznán rozhodnutím ze dne 5.9.2012 podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a s přihlédnutím k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, ve výši 9.298 Kč měsíčně. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno 13.9.2012. Marným uplynutím 30 denní lhůty pro podání námitek nabylo toto rozhodnutí právní moci. Dne 31.10.2016 žalobce podal žádost o úpravu starobního důchodu z důvodu nesouhlasu s rozdělením doby pojištění na dobu pojištění podle českých právních předpisů a dobu pojištění ve slovenském důchodovém pojištění. Nové skutečnosti k žádosti o úpravu starobního důchodu k žádosti nedoložil. Jak již uvedeno, o starobním důchodu žalobce bylo pravomocně rozhodnuto dne 5.9.2012. Žalovaná vyhodnotila tuto žádost jako zjevně nepřipustnou podle § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle něhož lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Žalovaná již přiznala starobní důchod rozhodnutím č. j. X ze dne 5.9.2012 ve výši 9.298 Kč od 1.1.2012. Žalovaná poznamenala, že žalobce opakujícími se žádostmi o úpravu starobního důchodu se snaží dosáhnout výpočtu starobního důchodu podle jeho představ. Nicméně Krajský soud v Ostravě a Nejvyšší správní soud v Brně svými rozsudky od roku 2015 žaloby a kasační stížnosti zamítají z procesních důvodů. Žalovaná dále odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.4.2017, č. j. X byly výroky 2. zamítnuty námitky žalobce a usnesení České správy sociálního zabezpečení č. j. USN-13.12.2016-428/X ze dne 13.12.2016, kterým ČSSZ zastavila řízení o žádosti žalobce ze dne 31.10.2016 o úpravu starobního důchodu, bylo potvrzeno. ČSSZ v usnesení ze dne 13.12.2016 konstatovala, že žádost žalobce ze dne 31.10.2016 je zjevně právně nepřipustná, neboť dle § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., lze účastníku řízení přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Bylo zdůrazněno, že ČSSZ starobní důchod přiznala žalobci rozhodnutím ze dne 5.9.2012, které se stalo pravomocným a vykonatelným uplynutím zákonné 30 denní lhůty pro podání písemných námitek. Starobní důchod byl žalobci přiznán ve výši 9.298 Kč s účinností od 1.1.2012. Žalovaná ve shodě se závěry vyjádřenými v rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.12.2016 učinila závěr, že v tomto případě lze hovořit o překážce věci pravomocně rozhodnuté, která brání tomu, aby věc, o níž bylo pravomocně rozhodnuto, byla znovu projednávána. Nové skutečnosti rozhodné pro nárok a výši starobního důchodu přiznaného rozhodnutím ČSSZ ze dne 5.9.2012, č. j. X nebyly prokázány. Žalovaná proto shledala námitky žalobce nedůvodnými a usnesení ČSSZ ze dne 13.12.2016 potvrdila. Poznamenala rovněž, že opakujícími se žádostmi se žalobce snaží dosáhnout výpočtu starobního důchodu podle jeho představ.

Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že rozhodnutím ze dne 5.9.2012 byl žalobci od 1.1.2012 přiznán starobní důchod 9.298 Kč měsíčně. Žádost žalobce podal

23.9.2011. O námitkách žalobce proti rozhodnutí ze dne 5.9.2012 bylo rozhodnuto dne 8.12.2015 pod č. j. X, jímž byly námitky žalobce zamítnuty. Při porovnání žádosti žalobce o starobní důchod ze dne 23.9.2011 a opakované žádosti ze dne 31.10.2016, již se žalobce domáhal úpravy starobního důchodu, protože nesouhlasí s tím, jak došlo k rozdělení doby pojištění na dobu pojištění podle českých právních předpisů a dobu pojištění ve slovenském důchodovém pojištění, je zjevné, že v ní žalobce žádné nové skutečnosti neuváděl a neprokazoval.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.

Krajský soud ve shodě s žalovanou zastává názor, že za situace, kdy pravomocným rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.9.2012 bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o starobní důchod tak, že mu byl přiznán starobní důchod ve výši 9.298 Kč měsíčně s účinností od 1.1.2012, pak ve vztahu k další žádosti žalobce ze dne 31.10.2016 o přiznání správné výše starobního důchodu za situace, kdy žádné nové skutečnosti nebyly prokázány, když nebyly ani tvrzeny, je uvedené pravomocné rozhodnutí ze dne 5.9.2012 překážkou věci pravomocně rozhodnuté, neboť o jedné a téže věci lze z jednoho a téhož důvodu rozhodnout jen jednou. Tedy přiznat totéž právo – starobní důchod od 1.1.2012 z téhož důvodu a téže osobě lze pouze jednou. Vzhledem k tomuto právnímu závěru byly žalobní námitky žalobce zamítnuty. V rozhodnutí žalované, v němž je odkaz i na právní závěry správního orgánu I. stupně, je řádně odůvodněno, jak ostatně výše citováno, proč bylo řízení o žádosti žalobce ze dne 31.10.2016 o úpravu starobního důchodu podle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, pro její zjevnou právní nepřípustnost zastaveno. Neobstojí tak námitka žalobce, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná se náhrady nákladů řízení vzdala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27.6.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**